A. D. 1910. N^rus XIV.

CURRENDA

L. 5993.

Nabożeństwo ekspiacyjne z powodu zbrodni popełnionych na Jasnej Górze.

Zbrodnie, których świadkiem był w roku bieżącym klasztor XX. Paulinów na Jasnej Górze, są tak potworne i taką zgrozą napełniają duszę chrześcijańską, że nie mogę stłumić w sobie żalu i boleści, tłoczącej serce moje i zapewne także Wasze serca, Czcigodni Bracia!

Aby choć w części ukoić ten ból, zwracam się w pokornej modlitwie do Tego Boga, który tymi zbrodniami został tak strasznie obrażony i pragnę razem z Wami i z Owieczkami Waszymi przebłagać gniew Boży i niejako wynagrodzić zniewagę Majestatowi Bożemu wyrządzoną.

W tym celu polecam, co następuje:

Dnia 13. listopada b. r., w niedzielę 26. po Zielonych Świątkach, a w uroczystość Patrona Polski, św. Stanisława Kostki, odprawi się we wszystkich kościołach parafialnych, filialnych i klasztornych Suma z wystawieniem Najśw. Sakramentu w Monstrancyi. Po „Credo“ *Kazanie*, ale *nie na tle popełnionych zbrodni*, o których wogóle na ambonie *nie należy nic mówić*, lecz kazanie, oparte na perykopie ewangelicznej na niedzielę tę przypadającej. Po Sumie kapłan wraz z ludem odśpiewa pieśń Urbana VIII.: *„Przed oczy Twoje Panie“*, po niej: *Suplikacye* czyli *„Święty Boże“*, odmówi z ludem inwokacye: *„Niech będzie Bóg uwielbiony“* i t. d., udzieli w końcu błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

Nabożeństwo to ekspiacyjne zapowiedzieć należy z ambony po kazaniu na Sumie dnia 6. listopada, w niedzielę 25. po Świątkach, zachęcić Wiernych, by się jak najliczniej zgromadzili; można też zaprosić na Nabożeństwo władze i korporacye, jakie się w parafii dotyczącej znajdują.

Po kazaniu odczyta z ambony kaznodzieja głosem donośnym następującą Odezwę:

Najmilsi w Chrystusie Panu!

Z różnych gazet, które do rąk Waszych dochodzą, dowiedzieliście się już, jak straszne zbrodnie i jakie świętokradztwa popełniono w roku bieżącym na Jasnej Górze Częstochowskiej. Nie chcę opowiadaniem tego, co już wiecie,

odnawiać tych ran, które sercom Waszym zadały te smutne wiadomości, na których samo wspomnienie ścina się krew w żyłach Waszych, — ale mając na względzie samą zniewagę, wyrządzoną Majestatowi Bożemu na tem miejscu świętem Częstochowy i wobec obrazu Matki Syna Bożego, — obrazu słynnego z tylu cudów — obrazu, przed którym może niejeden z Was tak gorąco się modlił i doznawał pociechy w różnych smutkach i cierpieniach swoich — ja, Biskup dusz Waszych, chociaż nieobecny ciałem, ale duchem złączony z Wami, tu w tym kościele, na tem Nabożeństwie, razem z Wami padam na kolana przed Bogiem w Najświętszym Sakramencie tu obecnym i z głębokości serca wołam z Wami: „Przed oczy Twoje, Panie, winy nasze składamy“... oto nas masz korzących się przed Tobą, Wszechmogący Boże; wiemy, iż, jeżeli miłosierdzie nie odpuści, sprawiedliwość Twoja słusznie nas zagubić może... Racz nam tedy dać, o co żebrzemy... Przepuść Panie, przepuść ludowi Twemu, a nie daj dziedzictwa Twego na hańbę (Joël 2, 17). Jezu przepuść, Jezu wysłuchaj, Jezu zmiłuj się nad nami. Matko przeproś, Matko przebłagaj, Matko przyczyń się za nami!

Najmilsi moi! Lękam się, byście czytając lub słysząc o zbrodniach w Częstochowie dokonanych, nie zachwiali się w wierze i w przywiązaniu do Kościoła świętego. — *„Niech się nie lęka serce Wasze“*, mówi Pan Jezus (Joan 14, 1). Kościół nasz święty nie na ludziach się wspiera, ale na Chrystusie Panu, jako na swoim kamieniu węgielnym — zbrodnie i świętokradztwa zadają wprawdzie rany Kościołowi, ale go nie zwyciężą, ani go nie obalą: *„A oto Ja z Wami zostaję po wszystkie dni, aż do skończenia świata“*, powiedział drogi nasz Zbawiciel (Mat. 28, 20), — a do św. Piotra, swego Namiestnika: *„Ty jesteś opoka, a na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie zwyciężą go“* (Mat. 16, 18). Dlatego, Najmilsi! ze św. Pawłem odzywam się do Was: *„Czuwajcie, stójcie w wierze, mężnie sobie poczynajcie i wzmacniajcie się“* (I. Kor. 16, 13). *„Niechaj was nikt nie zwodzi próżnemi słowy: albowiem dla tegoć przychodzi gniew Boży na syny niewierności“* (Efez. 5, 6). — Ufajcie w Panu, bo *„bliskim jest Pan tym, którzy są utrapionego serca i zbawi pokorne w duchu. Mnogie uciski sprawiedliwych: a z tych wszystkich Pan je wybawi“* (Psalm 33, 19—20).

Zadatkiem błogiej nadziei, że Bóg łaskawy da się przebłagać, że prośby nasze raczy wysłuchać i że pocieszy nas w tym naszym smutku i w boleści naszej, niech będzie błogosławieństwo Nasze Pasterskie, które Wam z obfitości serca udzielamy w Imię Ojca † i Syna † i Ducha św. † Amen!

DAN W REZYDENCYI NASZEJ BISKUPIEJ.

W Tarnowie, dnia 28. października 1910.

† LEON, Biskup.

UWAGA. Być może, że się znajdzie taka parafia, w której o wypadkach częstochowskich dotąd lud wierny nic nie wie. Tam niech kaznodzieja odezwy powyższej nie odczytuje, lecz niech poprzestanie na odprawieniu samego tylko Nabożeństwa.

Nakładem Kleru Dyecezalnego. Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie.